

การฟื้นฟูกิจการที่ประสบปัญหาทางการเงินของประเทศสิงคโปร์

วิธีการฟื้นฟูกิจการบริษัทลูกหนี้ที่ประสบปัญหาทางการเงินของประเทศสิงคโปร์ เรียกว่า Judicial Management วิธีการดังกล่าวนี้ของสิงคโปร์ได้อาศัยแบบแผนวิธีการ Administration อันเป็นวิธีการฟื้นฟูบริษัทลูกหนี้ที่ประสบปัญหาทางการเงินของประเทศอังกฤษ ซึ่งได้ตราขึ้นในปี 1986 เป็นต้นร่าง ซึ่งสภานิติบัญญัติของประเทศสิงคโปร์ได้อาศัยบทบัญญัติต่าง ๆ ใน Insolvency Bill ซึ่งภายหลังได้ถูกปฏิเสธโดยสภานิติบัญญัติของประเทศอังกฤษ และได้อาศัยวิธีการ Reorganization ในบทที่ 11 ของ Bankruptcy Code ของอเมริกา เป็นต้นร่างด้วย นอกจากนี้คำว่า Judicial Management และขั้นตอนดำเนินการบางอย่างได้คัดแปลงมาจากกฎหมายของประเทศ South Africa และแนวความคิดในเรื่อง Official Management ของออสเตรเลีย ก็เป็นแรงคลใจบางอย่างแก่ผู้ร่างของสิงคโปร์¹

ในช่วงระหว่างปี 1984 ถึง 1986 เป็นปีที่สภาวะเศรษฐกิจในประเทศสิงคโปร์ตกต่ำมีบริษัทที่ประกอบธุรกิจประสบความล้มเหลวจนทำให้ต้องเลิกบริษัทไปเป็นจำนวนมาก ไม่มีกฎหมายที่จะช่วยผ่อนผันให้แก่บริษัทที่จะต้องเลิกกิจการ (wind up companies) จึงทำให้อัตราการยื่นคำร้องขอเลิกบริษัทที่จำนวนมากขึ้น กฎหมายที่มีอยู่ในขณะนั้นที่ถูกวิจารณ์ว่า พอดีจะช่วยแก้ไขได้บ้างก็มีเพียงกฎหมายล้มละลาย (insolvency law) แต่ก็ให้ความสำคัญแก่สิทธิของเจ้าหนี้มากเกินไป ไม่มีวิธีการป้องกันลูกหนี้จากเจ้าหนี้อย่างเป็นทางการ บริษัทที่ประสบปัญหาทางการเงินชั่วคราวจะถูกให้เลิกบริษัทเมื่อได้รับการยืนยันจากเจ้าหนี้ แม้ว่าความคาดหวังในเงินกู้ระยะยาวของบริษัท หากให้เวลาเพิ่มขึ้นอาจจะได้รับกลับคืนและทำให้เกิดผลกำไรก็ตาม นอกจากนี้ผู้ให้ยืมที่มีหลักประกันยึดถือไว้ เช่น floating charge อาจจะแต่งตั้งเจ้าพนักงาน

¹ V.K. Rajah and Sajjad Akhtar, "Judicial Management - Implications for Bankers," Paper present at the Conference on Current Developments in International Banking and Corporate Financial Operation, Singapore, 18 - 20 August 1988. pp. 2 - 3.

พินัยกรรม (receiver) และยึดทรัพย์สินทั้งหมดของบริษัท ซึ่งผลที่ตามมาคือ เจ้าหนี้
 ธรรมดาจะไม่ได้รับส่วนแบ่งอะไรเลย นอกจากนี้ เจ้าหนี้ผู้ซึ่งฟ้องบังคับคดีก่อนโดยปกติก็จะ
 ได้ประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้ขึ้นไป ฉะนั้นเจ้าหนี้ธรรมดาทั้งหลายจะบังคับตามคำพิพากษา
 อย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้เงินมา การกระทำทั้งหลายเหล่านี้สามารถทำลายสินทรัพย์ของธุรกิจที่
 สามารถจะอยู่รอดได้

ในขณะที่ยังไม่มีกฎหมายช่วยผ่อนผันให้แก่บริษัทดังกล่าวก็ได้เกิดเหตุการณ์ล้มละลาย
 ของบริษัท Pan Electric Group ขึ้นในปี 1985 จึงทำให้ทุกคนตระหนักถึงว่ากฎหมาย
 Corporate Insolvency Law ที่มีอยู่นั้นล้าสมัยเกินไป และความตึงเครียดของวิกฤตการณ์
 ทางการเงินปรากฏขึ้นในประเทศอื่นเนื่องมาจากผลภายหลังการล่มลงของ Pan Electric Group
 นั้น ซึ่งเป็นที่ตระหนักว่า Pan Electric Group ในขณะที่นั้นพันวิสัยที่จะช่วยเหลือให้
 กิจการอยู่รอดได้ แต่ทุกคนก็มีความเห็นตรงกันว่า ควรมีกฎหมายมารองรับให้การช่วยเหลือบริษัทที่
 ประสบปัญหาโดยให้โอกาสที่เหมาะสมในการที่จะฟื้นตัวขึ้นมาใหม่ และเพื่อให้บริษัทที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว
 สามารถเลิกกิจการในสภาพที่เป็นระบบมากขึ้น นอกจากนี้ยังต้องการแก้ไขความไม่เสมอภาคในระหว่าง
 ชั้นของสิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้ที่แตกต่างกัน โดยไม่กระทบถึงอำนาจการต่อรองที่มีอยู่ตามสัญญา
 เดิมโดยมิชอบ หลังจากได้มีการพิจารณาการออกกฎหมายในช่วงระยะเวลาอันสั้น วิธีการแก้ไข
 ปัญหาดังกล่าวจึงปรากฏขึ้นในรูปของ Judicial Management²

Judicial Management เป็นวิธีการที่แก้ไขปัญหาในกรณีที่บริษัทลูกหนี้ประสบปัญหา
 ทางการเงินในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในโครงสร้างโดยทั่วไปของ
 ขบวนการล้มละลาย (the insolvency procedure) ขบวนการดังกล่าวนี้จัดเตรียมขึ้น
 เพื่อความรวดเร็วและยืดหยุ่น สำหรับบริษัทที่ประสบความยุ่งยากทางการเงินโดยไม่ต้องเลิก
 บริษัทโดยให้โอกาสบริษัทลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายของบริษัทได้มีการประนีประนอมยอมความกัน
 หรือปรองดองกัน นอกจากนี้ยังทำให้บริษัทลูกหนี้สามารถป้องกันตัวเองจากการฟ้องร้องบังคับคดี
 จากเจ้าหนี้ทั้งหลายได้

² Ibid.

คั้งนี้วิธีการ Judicial Management จึงได้ถูกนำมาใช้ในกฎหมายล้มละลายของสิงคโปร์โดยบัญญัติใน Companies (Amendment) Act 1987 ซึ่งพระราชบัญญัติแก้ไขนี้ (The Amendment Act) ได้ผ่านสภาเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 1987 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 15 พฤษภาคม 1987 วัตถุประสงค์หลักของขบวนการใหม่นี้ เพื่อจัดเตรียมโครงสร้างทางกฎหมายที่จะให้โอกาสแก่บริษัทที่ประสบปัญหาทางการเงินได้ทำการฟื้นฟูกิจการตนเอง และสร้างผลกำไรที่เป็นไปได้³

วิธีการ Judicial Management นี้ จะต้องตระหนักถึงสิทธิพิเศษและผลประโยชน์ของเจ้าหนี้มีประกัน โดยเฉพาะเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิแต่งตั้ง Receiver และ Manager ภายใต้ floating charge⁴ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ทรงหนุ่กู้ เมื่อมีการยื่นคำร้อง Judicial Management จะต้องบอกกล่าวไปยังเจ้าหนี้เหล่านั้นด้วย นอกจากนี้ศาลจะต้องยกคำร้อง Judicial Management หากมีการแต่งตั้งหรือจะมีการแต่งตั้ง receiver และ Manager หรือการทำคำสั่ง Judicial Management Order ได้รับการคัดค้านจากเจ้าหนี้ผู้แต่งตั้งหรือมีสิทธิแต่งตั้ง receiver และ manager ซึ่งก็หมายความว่าผู้ทรง floating charge ที่สมบูรณ์ซึ่งมีสิทธิแต่งตั้ง receiver สามารถคัดค้านการทำคำสั่ง Judicial Management Order ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า Judicial Management จะใช้ได้ก็ที่สุดก็เฉพาะกรณีไม่มี Floating Charge เว้นแต่กรณีเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (public interest) ศาลก็จะอนุญาตให้ใช้วิธีการ Judicial Management ได้ แม้จะมีคำคัดค้าน

³ Catherine Tay Swee Kian, Judicial Management - A Lay Man's Guide, (Singapore : Malayan Law Journal Pte. Ltd., 1987), p. 4.

⁴ โดยปกติเจ้าหนี้ของบริษัทแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ เจ้าหนี้มีประกันและเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

เจ้าหนี้มีประกันอาจแบ่งตามประเภทของการประกันได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เจ้าหนี้ซึ่งมี Fixed Charge เจ้าหนี้ประเภทนี้จะมือสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์บางประเภทโดยเฉพาะเจาะจงเป็นประกัน เมื่อทรัพย์สินใดติด Fixed Charge แล้วบริษัทลูกหนี้ไม่สามารถจำหน่ายโอนทรัพย์สินนั้นได้ เว้นแต่จะชำระหนี้ให้เจ้าหนี้มีประกันก่อน

4 (ต่อ)

2. เจ้าหนี้ซึ่งมี Floating Charge เจ้าหนี้ประเภทนี้จะมีสิทธิการมทรัพย์ บางประเภทซึ่งไม่คิด Fixed Charge เป็นหลักประกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อเจ้าหนี้ Floating Charge บังคับหลักประกัน ทรัพย์เหล่านั้นก็จะกลายเป็น Fixed assets ดังนั้น Floating Charge จึงมีลักษณะพิเศษ คือ

(1) จะเป็น Charge ซึ่งอยู่บนทรัพย์สินบางประเภทของบริษัท โดยที่ จะคลุมถึงทรัพย์สินทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(2) ทรัพย์นั้นโดยปกติธรรมดาแล้วจะเป็นทรัพย์สินซึ่งเปลี่ยนมืออยู่ตลอดเวลา กล่าวคือ ธุรกิจของบริษัทเป็นการขายทรัพย์สินประเภทนี้ทำให้ตัวทรัพย์สินไม่เป็นที่แน่นอน

(3) ตราบใดที่เจ้าหนี้ไม่บังคับ Floating Charge บริษัทสามารถที่จะ ดำเนินกิจการกับทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติธุรกิจเสมือนว่าไม่มี Charge

Floating Charge จะเกิดได้ในกรณีที่บริษัทออกหุ้นกู้เพื่อระดมทุน ซึ่งโดยปกติ แล้วเจ้าหนี้หุ้นกู้จะได้แก่ ธนาคาร หรือสถาบันการเงิน และโดยธรรมเนียมปฏิบัติจะมีข้อตกลง ระหว่างเจ้าหนี้และบริษัทไว้ว่า หากมีเหตุการณ์ตามที่กำหนดไว้ในหุ้นกู้ ผู้ถือหุ้นจะสามารถแต่งตั้ง Receiver เข้ามาจัดการทรัพย์สินของบริษัทได้เช่น จำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินของบริษัทเพื่อ ประโยชน์ของผู้ถือหุ้น หรืออาจจะดำเนินการค้าขายต่อไปแทนโดย Receiver เพื่อให้บริษัท คงอยู่ต่อไปได้

การตั้ง Receiver ขึ้นมาเพื่อจัดการทรัพย์สินของบริษัท ลูกหนี้นั้นจะเห็นได้ว่าเป็นการ เกิดขึ้นมาโดยข้อสัญญาในหุ้นกู้นั่นเอง ในทางปฏิบัติ Receiver ซึ่งตั้งขึ้นมาจะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการจัดการทรัพย์สินและธุรกิจประเภทนั้น ๆ ดังนั้นการจัดการทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้จึง มักประสบผลสำเร็จทำให้บริษัทสามารถฟื้นฟูกิจการขึ้นมาได้

สทธร รัตนไพจิตร, "การฟื้นฟูกิจการของบริษัทลูกหนี้โดยการขอ Administration Order ตามกฎหมายอังกฤษ," ใน รวมบทความในโอกาสครบรอบ 60 ปี คร.ปริทัศน์ เกษมทรัพย์, สมยศ เชื้อไทย, บรรณาธิการ (กรุงเทพมหานคร : พี.เค.พรินติ้งเฮาส์, 2531), หน้า 118.

ในขบวนการ Judicial Management ศาลไม่ได้เป็นผู้พิจารณาหรือไต่ตรอง
ในแผนการที่ได้รับความเห็นชอบนั้น เพื่อผลของความรวดเร็วของขบวนการ จึงให้ Judicial
Manager รายงานผลการประชุมเจ้าหน้าที่ให้ศาลทราบเท่านั้น

5.1 คำสั่งให้ใช้วิธีการ Judicial Management

ศาลมีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ใช้วิธีการ Judicial Management โดยคำนึงถึง
บริษัทที่ประสบปัญหาทางการเงิน เพื่อให้วิธีการ Judicial Management เข้าแทนที่การจัด
การของบริษัทเดิม ในการที่จะขอให้ศาลออกคำสั่งดังกล่าว⁵ บริษัทหรือเจ้าหนี้คนเดียวหรือ
หลายคนของบริษัทอาจยื่นคำร้องต่อศาลภายใต้มาตรา 227 A ขอให้ใช้วิธีการ Judicial
Management กับบริษัทดังกล่าวโดยการแต่งตั้ง Judicial Manager มาดำเนินการ
แทน โดยกล่าวอ้างว่า

1. บริษัทจะหรืออาจจะไม่สามารถชำระหนี้ และ
2. มีเหตุเป็นไปได้ตามสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการของบริษัทหรือจะสงวนรักษากิจการ
ทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัท อย่างธุรกิจที่ประกอบกิจการอยู่ (a going concern)
หรือว่าเจ้าหนี้จะได้รับประโยชน์มากกว่าการเลิกบริษัท (Winding up)

คำว่า "ไม่สามารถชำระหนี้" นี้ มาตรา 227 B (12) ให้นิยามในมาตรา
254 (2) ที่ว่า "ไม่สามารถชำระหนี้" มาใช้บังคับในมาตรา 227 A นี้ด้วย ซึ่งมาตรา
254 (2) ได้กำหนดไว้ว่า บริษัทที่จะถูกถือว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้ คือ เป็นหนี้มากกว่า
2,000 เหรียญสิงคโปร์ และผิดนัดชำระหนี้เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ภายหลังได้รับการบอกกล่าว
ให้ชำระหนี้ ฉะนั้นเจ้าหนี้ผู้ซึ่งมีหนี้เหนือบริษัทเกินกว่า 2,000 เหรียญ มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้
ใช้วิธีการ Judicial Management⁶

⁵ สำหรับประเทศอังกฤษนั้น บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอ Administration Order
นั้น เหมือนกับประเทศสิงคโปร์ ซึ่งปรากฏตามมาตรา 9 (1) ของ Insolvency Act 1986

⁶ Catherine Tay Swee Kian, Judicial Management - A Lay Man's
Guide, p. 8.

ภายหลังที่เจ้าหนี้หรือบริษัทไต่ถามคำร้องขอศาลแล้ว ศาลจะออกคำสั่งให้ใช้
วิธีการ Judicial Management⁷ ตามคำร้องใดต่อเมื่อศาลเห็นว่า⁸

1. เป็นที่พอใจว่า บริษัทจะหรืออาจจะไม่สามารถชำระหนี้⁹ และ
2. หากการออกคำสั่งดังกล่าวจะสมประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
  - ก. เพื่อความอยู่รอดของบริษัท หรือเพื่อสงวนกิจการทั้งหมด หรือบางส่วน
ของบริษัทอย่างธุรกิจที่กำลังดำเนินอยู่
  - ข. เพื่อขอความเห็นชอบตามมาตรา 210 ในเรื่องการประนีประนอมหรือ
ข้อตกลงระหว่างบริษัทและเจ้าหนี้
  - ค. การจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัทจะได้รับประโยชน์มากกว่าการเลิกบริษัท
  - ง. เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม (public interest) มาตรา 227 B (10)

อนึ่ง ในการพิจารณาว่าจะอนุญาตให้มี Judicial Management Order หรือไม่
ศาลจะต้องเห็นว่าความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวค่อนข้างแน่นอน ไม่ใช่มองแต่เพียงว่า

⁷ เป็นไปตามมาตรา 227 A ของ Companies (Amendment) Act 1987.

⁸ สำหรับประเทศอังกฤษ การที่ศาลจะออกคำสั่งให้ใช้วิธีการ Administration
Procedure จะปรากฏในมาตรา 8 ซึ่งมีข้อความคล้ายกับมาตรา 227 B ของสิงคโปร์
ยกเว้นไม่มีข้อ ง. ที่ว่า "เพื่อผลประโยชน์ทางสาธารณสุข"

⁹ สำหรับประเทศสิงคโปร์ บริษัทลูกหนี้ที่ "มีหนี้สินล้นพ้นตัว" (Already
insolvent) จนไม่สามารถหรือจะไม่สามารถชำระหนี้ได้ หากยังไม่มีหนี้สินล้นพ้นตัวก็ต้องแสดง
ให้ศาลพอใจว่า บริษัทนั้นจะมีหนี้สินล้นพ้นตัว เพราะมาตรา 227 B (1) (a) ใช้คำว่า
"The company is or will be unable to pay its debts" ส่วนประเทศอังกฤษนั้นต้องการ
แต่เพียงว่าบริษัทอาจจะมีหนี้สินล้นพ้นตัวในอนาคต ซึ่งอาจจะไม่สามารถชำระหนี้ได้ในอนาคต
เพราะมาตรา 8 (1) ใช้คำว่า "a company is or is likely to be come unable
to pay its debts."

สามารถเป็นไปได้ตามวัตถุประสงค์เท่านั้น 10

เมื่อยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว คำร้องดังกล่าวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในหนังสือพิมพ์รายวันท้องถิ่นภาษาอังกฤษและภาษาจีน และต้องส่งสำเนาให้นายทะเบียนทราบ และประกาศของคำร้องดังกล่าวต้องส่งให้แก่บริษัททราบในกรณีที่เจ้าหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอและต้องส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งเป็นผู้แต่งตั้ง หรือมีสิทธิหรืออาจจะมีสิทธิแต่งตั้ง receiver และผู้จัดการทรัพย์สินของบริษัททั้งหมดตามข้อกำหนดในใบหุ้นกู้ของบริษัทที่โต้ประกันโดย floating charges หรือโดย floating charge และ fixed charge เป็นไปตามมาตรา 227 B (4)

ในการพิจารณาคำร้องของศาลนี้ ให้ศาลยกคำร้องดังกล่าว 11 หากได้ความว่า

1. ได้มีการแต่งตั้งหรือจะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (receiver) หรือผู้จัดการทรัพย์สิน (manager) ตามเงื่อนไขของ Floating Charge
2. ได้รับการคัดค้านจากบุคคลที่แต่งตั้งหรือมีสิทธิแต่งตั้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (receiver) หรือผู้จัดการทรัพย์สิน (manager) ดังกล่าว

การที่ศาลจะยกคำร้องใน 2 กรณีดังกล่าว ปรากฏตามมาตรา 227 B (5) แต่อย่างไรก็ดี ศาลไม่จำเป็นต้องยกคำร้อง แม้จะมีคำคัดค้านจากผู้ทรง Floating Charge ในกรณีที่ศาลเห็นว่า การยื่นคำร้องดังกล่าวกระทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม (Public Interests) โดยศาลมีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้ใช้วิธีการ Judicial Management Order

¹⁰ V.K. Rajah and Sajjad Akhtar, "Judicial Management - Implications for Bankers," p. 5.

¹¹ สำหรับประเทศอังกฤษนั้น เมื่อเจ้าหนี้มีประกันได้ตั้ง Administrative Receiver แล้วศาลจะมีคำสั่ง Administration Order ไม่ได้ เว้นเสียแต่ว่า Administrative Receiver จะยินยอมให้มีการออกคำสั่ง Administration Order ได้ ปรากฏตามมาตรา 9 (3) ของ Insolvency Act 1986 ของอังกฤษ

และทำการแต่งตั้ง Judicial Manager ได้ ปรากฏตามมาตรา 227 B (10)¹²

ภายหลังยื่นคำร้องต่อศาลแล้ว ศาลมีอำนาจแต่งตั้งผู้จัดการทรัพย์สินชั่วคราว¹³ (an interim judicial manager) ในระหว่างรอการออกคำสั่งให้ใช้วิธีการ Judicial Management ซึ่งผู้จัดการทรัพย์สินชั่วคราวนี้อาจกระทำการใด ๆ และมีอำนาจหน้าที่ตามที่ศาลกำหนด และต่อมาหากศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order กิจการทรัพย์สินและธุรกิจของบริษัทจะถูกจัดการโดย Judicial Manager ที่ศาลตั้งและคำสั่งนี้จะคงใช้อยู่ชั่วคราวเป็นเวลา 180 วัน นับแต่วันออกคำสั่ง ศาลอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ภายใต้เงื่อนไขตามที่ศาลกำหนดตามคำขอของ Judicial Manager¹⁴

อนึ่ง ศาลจะไม่ออกคำสั่ง Judicial Management Order¹⁵ หากปรากฏว่า¹⁶

1. หลังจากบริษัทนั้นได้ถูกชำระบัญชีเพื่อเลิกบริษัท
2. บริษัทนั้นเป็นธนาคารได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติธนาคาร หรือเป็นบริษัท

¹² สำหรับประเทศอังกฤษนั้น แม้การยื่นคำร้องดังกล่าวจะกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมหากผู้ทรง Floating Charge คัดค้านศาลก็ไม่สามารถที่จะใช้วิธีการ Administration Order ได้ เนื่องจากประเทศอังกฤษถือหลักว่าเจ้าหนี้มีประกันต้องมาก่อน เจ้าหนี้ประเภทอื่น

¹³ มาตรา 227 B (10) วรรค 3 ของ Companies (Amendment) Act 1987.

¹⁴ มาตรา 227 B (8) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

¹⁵ สำหรับประเทศอังกฤษนั้นก็คล้ายคลึงกับประเทศสิงคโปร์ กล่าวคือ ศาลจะสั่งให้มี Administration Order ไม่ได้ ในกรณีที่

1. ศาลมีคำสั่งให้บริษัทถูกหมิ่นล้มละลายแล้ว เพราะบริษัทถูกหมิ่นหมดสภาพบุคคลไปแล้ว
2. บริษัทดังกล่าวเป็นบริษัทประกันภัย หรือสถาบันการเงิน เนื่องจากว่าการฟื้นฟูกิจการของบริษัททั้ง 2 ประเภท ควรมีกฎหมายพิเศษต่างหาก

¹⁶ มาตรา 227 B (7) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

เงินทุนได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติเงินทุน หรือเป็นบริษัทประกันภัยจตหะเบียณภายใต้พระราชบัญญัติประกันภัย

อนึ่ง ผู้ทรงหลักประกัน Floating Charge มีสิทธิได้รับการบอกกล่าวถึงการยื่นคำร้องขอใช้วิธีการ Judicial Management โดยบริษัทหรือเจ้าหนี้อื่น¹⁷ ส่วนผู้ทรงหลักประกัน Fixed Charge และเจ้าหนี้ไม่มีประกันอื่น ๆ ต้องตรวจสอบหรืออ่านจากหนังสือพิมพ์ ราชกิจจานุเบกษา หรือบัญชีรายชื่อที่ศาลจัดทำ¹⁸ (weekly court lists)

5.2 ผลของการยื่นคำร้องขอ Judicial Management Order

ในระหว่างการยื่นคำร้องขอ Judicial Management Order จนถึงศาลออกคำสั่งดังกล่าว กฎหมายมาตรา 227 C ได้ให้ความคุ้มครองแก่บริษัทลูกหนี้ ดังนี้ คือ¹⁹

1. ห้ามมิให้มียกฟ้องหรือมีมติให้เลิกบริษัท²⁰

¹⁷ มาตรา 227 B (4) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

¹⁸ V.K. and Sajjad Akhtar, Judicial Management - Implication For Bankers, p. 10.

¹⁹ สำหรับประเทศอังกฤษนั้น ผลของการยื่นคำร้องก็เช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์ ปรากฏตามมาตรา 10 (1) ของ Insolvency Act 1986 แต่อย่างไรก็ดี ตราบโดยที่ศาลยังไม่มีคำสั่ง Administration Order อำนาจในการจัดการทรัพย์สินยังคงเป็นของผู้จัดการของบริษัทลูกหนี้ตามเดิม แต่อย่างไรก็ดี ศาลก็มีอำนาจที่จะแต่งตั้ง quasi-receiver เพื่อดูแลกิจการของบริษัทในระหว่างรอการพิจารณา ซึ่งการแต่งตั้งดังกล่าวนี้จะคล้ายคลึงกับการแต่งตั้ง receiver เพื่อจัดการทรัพย์สิน ส่วนของสิงคโปร์นั้นจะมีการตั้งผู้จัดการทรัพย์สินชั่วคราว (an interim judicial manager) ขึ้นดำเนินการตามที่ศาลกำหนด.

²⁰ สำหรับประเทศอังกฤษนี้ ห้ามมิให้มียกฟ้องหรือมีมติให้เลิกบริษัทแต่ไม่ห้ามเจ้าหนี้ที่จะยื่นคำร้องขอเลิกบริษัท แต่ศาลจะสั่งให้เลิกบริษัทไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ที่ว่า หากศาลพิจารณาแล้วไม่เห็นสมควรให้มี Administration Order ก็จะสามารถดำเนินการตามขบวนการเลิกบริษัทต่อไป แต่สิงคโปร์นั้น แม้แต่จะยื่นคำร้องขอเลิกบริษัทก็ถูกห้าม.

2. ห้ามบังคับตามหลักประกันที่มีต่อทรัพย์สินของบริษัท หรือห้ามเข้ายึดถือครอบครองทรัพย์สินใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของบริษัทตามสัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาเช่า หรือทรัพย์สินที่ซื้อขายตามข้อตกลงส่งวนกรรมสิทธิ์ เว้นแต่ศาลจะอนุญาตตามเงื่อนไขที่กำหนด

3. ห้ามดำเนินคดีใด ๆ หรือบังคับคดีต่อบริษัท

5.3 ผลที่ตามมาของ Judicial Management

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของ Judicial Management คือ การกำหนดให้มีการขยายระยะเวลาชำระหนี้ เพื่อที่จะหยุดวิธีการบังคับตามกฎหมายของเจ้าหนี้ที่จะเกิดขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะพยายามไม่ให้กระทบถึงสิทธิที่มีอยู่ของเจ้าหนี้เหล่านั้น²¹

การขยายระยะเวลาชำระหนี้ จะนำไปใช้กับขบวนการทุกอย่างระหว่างเจ้าหนี้กับบริษัท และห้ามดำเนินการตามขั้นตอนใด ๆ อันจะเป็นการนำไปหรือบังคับตามหลักประกันเหนือทรัพย์สินของบริษัท

อย่างไรก็ดีเมื่อศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order แล้วผลของคำสั่งดังกล่าวปรากฏตามมาตรา 227 d ซึ่งจะมีผลกระทบต่อเจ้าหนี้ดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากศาล

1. เจ้าหนี้จะสูญเสียสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอเลิกบริษัท
2. เจ้าหนี้มีประกันจะสูญเสียสิทธิที่จะบังคับตามภาระผูกพันหรือหลักประกันเหนือทรัพย์สินของบริษัท
3. เจ้าหนี้ทางการค้า เจ้าหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อและเจ้าหนี้ตามสัญญาเช่า จะไม่สามารถเข้าครอบครองทรัพย์สินที่อยู่ในความควบคุมของบริษัทภายใต้ข้อตกลงส่งวนกรรมสิทธิ์ สัญญาเช่าซื้อหรือตามสัญญาเช่า เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากศาล

²¹ V.K. Rajah and Sajjad Akhtar, "Judicial Management - Implications for Bankers," p. 14.

4. เจ้าหนี้ซึ่งได้เริ่มฟ้องบริษัทจะต้องหยุดกระบวนการดังกล่าว และจะไม่มีการเริ่มต้นหรือดำเนินการต่อไป ซึ่งการบังคับคดีหรือการดำเนินการทางกฎหมายอื่น

5. ผู้ทรง Floating Charge จะแต่งตั้ง Receiver และ Manager ไม่ได้

5.4 อำนาจของ Judicial Manager

ในการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้วิธีการ Judicial Management นั้น ผู้ยื่นคำร้องต้องเสนอชื่อบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็น Judicial Manager²² เพื่อทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของบริษัท บุคคลที่ถูกเสนอชื่อขึ้นมาต้องเป็นผู้สอบบัญชีบริษัทที่ได้รับอนุญาต แต่จะต้องไม่ใช่ผู้ทำหน้าที่สอบบัญชีของบริษัทดังกล่าว²³ ซึ่งศาลอาจจะปฏิเสธบุคคลที่ถูกเสนอชื่อขึ้นมาและแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็น Judicial Manager ก็ได้ บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็น Judicial Manager นั้นถือว่าเป็นตัวแทนของบริษัท ต้องรับผิดชอบส่วนตัวตามสัญญาใด ๆ รวมทั้งสัญญาจ้างแรงงานที่ตน เป็นคู่สัญญาหรือเป็นผู้อนุมัติในการทำงานตามหน้าที่ของตน แต่ Judicial Manager ก็มีสิทธิได้รับการชดเชยความเสียหายดังกล่าว และมีสิทธิได้รับค่าทดแทน (remuneration) และค่าใช้จ่ายที่ได้ออกไปจากทรัพย์สินของบริษัท ซึ่งอยู่ในความครอบครองดูแลของตนโดยได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้รายอื่น²⁴ แต่อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ Judicial Manager ให้อนุมัติแก่สัญญาที่บริษัททำ Judicial Manager อาจแจ้งให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าตนจะไม่รับผิดชอบส่วนตัวตามสัญญาดังกล่าวก็ได้²⁵ และเป็นสิ่งที่สังเกตว่า

²² มาตรา 227 B (3) (a) ของ Companies (Amendment) Act 1987

²³ มีข้อยกเว้นในกรณีที่ศาลหรือรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่ง Judicial Manager บุคคลดังกล่าวอาจจะไม่ใช่ผู้สอบบัญชีบริษัทที่ใคร่บอนุญาติก็ได้ เนื่องจากหน้าที่หลักของ Judicial Manager คือ การทำให้บริษัทอยู่รอดไม่ใช่การเลิกบริษัท

²⁴ มาตรา 227 I (1) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

²⁵ มาตรา 227 I (2) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

และเป็นสิ่งที่สังเกตว่าไม่ให้ถือว่า Judicial Manager อนุมัติสัญญาที่บริษัททำไว้ เนื่องจากการกระทำหรือละเว้นไม่กระทำการใด ๆ ของ Judicial Manager ภายใน 28 วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order ²⁶

นับจากวันที่มีการแต่งตั้ง Judicial Manager มีเวลา 60 วัน ที่จะเตรียมเสนอแผนการปรับปรุงให้ความช่วยเหลือกิจการของบริษัทเพื่อขอความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อที่จะทำให้ Judicial Manager ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อให้ Judicial Manager ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้ที่ได้รับเงินทุนเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว มาตรา 227 (H) อนุญาตให้ Judicial Manager โอนหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัทเสมือนว่าทรัพย์สินดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้การผูกพันหรือหลักประกันใดเลย ซึ่งมาตรา 227 (H) (1) นำไปใช้กับสินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้ Floating Charge ซึ่งบัญญัติให้ Judicial Manager โอนหรือจำหน่ายสินทรัพย์ดังกล่าวเสมือนว่าปลอดจากการติดพันใด ๆ ²⁷ อำนาจของ Judicial Manager ที่จะจัดการกับสินทรัพย์อันเป็นหลักประกันอื่น เช่น สินทรัพย์ที่ตกอยู่ภายใต้หลักประกัน Fixed Charge สัญญาเช่าซื้อ สัญญาเช่าหรือข้อตกลงส่งวรรณกรรมสิทธิ์ ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อจำกัด 3 ประการ คือ ²⁸

1. Judicial Manager จำเป็นต้องยื่นคำร้องต่อศาล และศาลจะเห็นชอบกับคำร้องดังกล่าวต่อเมื่อเป็นที่พอใจศาลว่า การจำหน่ายทรัพย์สินนั้นจะเป็นการสนับสนุนวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งของ Judicial Management Order

2. มาตรา 227 (H) (5) กำหนดว่า ในการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวต้องมีเงื่อนไขว่าเงินที่ได้จากการจำหน่ายต้องนำมาใช้ชำระหนี้แก่จำนวนหนี้ที่มีหลักประกันหรือจ่ายชำระตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาเช่า หรือตามข้อตกลงส่งวรรณกรรมสิทธิ์

3. ต้องบอกกล่าวถึงการยื่นคำร้องขอตั้งกล่าวแก่เจ้าหนี้มีประกัน และเจ้าของทรัพย์สินผู้ซึ่งมีสิทธิที่จะคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว

²⁶ มาตรา 227 I (3) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

²⁷ มาตรา 227 H (1) และ (3) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

²⁸ มาตรา 227 H (2), (5), (7) (b) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

อนึ่ง Judicial Manager มีอำนาจในการขี้มเงินและให้หลักประกันเหนือทรัพย์สินของบริษัท²⁹ ซึ่งอำนาจดังกล่าวนี้นับว่าเป็นอำนาจที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ Judicial Manager สามารถรักษาบริษัทให้อยู่รอดได้ แต่อย่างไรก็ดี Judicial Manager ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวสำหรับการจัดการกู้ยืมใด ๆ ในระหว่างใช้วิธีการ Judicial Management เว้นแต่จะปฏิเสธความรับผิดชอบอย่างชัดเจน³⁰ แต่ Judicial Manager มีสิทธิได้รับค่าชดเชยสำหรับความรับผิดชอบใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากทรัพย์สินของบริษัท อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะไม่ใคร่ระบุไว้อย่างชัดเจนแต่ก็เป็นที่ปรากฏว่า หนี้และความรับผิดชอบทั้งหมดที่เกิดขึ้นโดย Judicial Manager รวมถึงค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายจะถูกจัดอยู่ในลำดับชั้นเดียวกัน หนี้และความรับผิดชอบดังกล่าวนี้จะถูกถือว่า ผูกพันกับทรัพย์สินของบริษัท และจะได้รับชำระหนี้ก่อนหนี้อื่น ๆ ซึ่งรวมถึงหนี้บุริมสิทธิ (Preferential debt) ในการเลิกบริษัท³¹ เจ้าหนี้ซึ่ง เป็นธนาคารมักจะ ไม่เห็นด้วยกับการจัดลำดับชั้นของหนี้และความรับผิดชอบทั้งหมดให้อยู่ในชั้นเดียวกันกับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของ Judicial Manager และมักจะมีความรู้สึกถึงความไม่แน่นอนว่าจะได้รับชำระหนี้ก่อนสำหรับหนี้กู้ยืมที่นำไป³²

5.5 หน้าที่ของ Judicial Manager

1. หน้าที่ในการแจ้งข่าวสาร

Judicial Manager ต้องเข้าครอบครองและควบคุมดูแลทรัพย์สินใด ๆ

²⁹ Catherine Tay Swee Kian, Judicial Management - A Lay Man's Guide, p. 21.

³⁰ มาตรา 227 I (1) (2) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

³¹ V.K. Rajah and Sajjak Akhtar, "Judicial Management - Implications For Bankers," p. 39.

ในประเทศอังกฤษ บทบัญญัติของ Insolvency Act 1986 ได้บัญญัติถึงสิทธิที่ได้รับชำระหนี้ก่อนในลำดับแรก คือ หนี้และความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นโดย Administrator และลำดับต่อมาคือ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายของ Administrator.

³² Ibid.

ซึ่งบริษัทมีสิทธิหรือปรากฏว่ามีสิทธิเมื่อได้รับการแต่งตั้ง³³ และต้องส่งสำเนาคำสั่ง Judicial Management Order ไปยังนายทะเบียนบริษัท (Registrar of Companies) และบริษัท และลงพิมพ์คำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวันภาษาอังกฤษและภาษาจีนทันที และต้องแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปให้เจ้าหน้าที่ทุกคนของบริษัทเท่าที่ทราบภายในเวลา 28 วัน³⁴

2. บริษัทต้องทำบัญชีแสดงกิจการของบริษัทยื่นต่อ Judicial Manager ภายใน 21 วัน หลังจากบริษัทได้รับแจ้งว่าศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order ระยะเวลาที่กำหนดนี้ Judicial Manager สามารถขยายเวลาได้แต่ต้องไม่เกิน 2 เดือน³⁵ สำหรับบัญชีแสดงกิจการของบริษัทนี้ต้องมีรายการดังต่อไปนี้ ณ วันที่ศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order³⁶

- ก. จำนวนทรัพย์สินต่าง ๆ ของบริษัทที่สิ้นและความรับผิดชอบต่าง ๆ
- ข. ชื่อและที่อยู่ของเจ้าหน้าที่
- ค. จำนวนหลักประกันที่เจ้าหน้าที่แต่ละคนยึดถืออยู่
- ง. วัน เวลา ที่ให้หลักประกัน และ
- จ. ข้อมูลอื่น ๆ ตามที่จะกำหนด

บัญชีแสดงกิจการดังกล่าวนี้ต้องยื่นและให้การสาบานรับรองความถูกต้อง เป็นลายลักษณ์อักษร บุคคลที่มีหน้าที่ยื่นและให้การสาบานรับรองความถูกต้อง คือ บุคคลที่เป็นกรรมการอย่างน้อย 1 คน และบุคคลที่เป็นเลขานุการของบริษัทในขณะนั้น หรือบุคคลดังต่อไปนี้ตามที่ Judicial Manager จะกำหนด³⁷

³³ มาตรา 227 G (1) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

³⁴ มาตรา 227 K (1) (a) - (c) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

³⁵ มาตรา 227 K (2) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

³⁶ มาตรา 227 L (1) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

³⁷ มาตรา 227 L (2) - (3) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

- (1) บุคคลที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานของบริษัท
- (2) บุคคลที่มีส่วนร่วมในการก่อตั้งบริษัทภายในเวลา 1 ปี ก่อนศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order
- (3) บุคคลที่เป็นลูกจ้างหรือเคยเป็นลูกจ้างของบริษัท โดยให้รวมถึงสัญญาจ้างทำของด้วย

3. ภายในเวลา 60 วัน หลังจากศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order นั้น Judicial Manager ต้องส่งแผนการ (a statement of his proposals) ไปยังเจ้าหนี้เท่าที่ทราบที่อยู่ทั้งหมด และนายทะเบียน นอกจากนี้ยังต้องส่งสำเนาแผนการไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนของบริษัทเท่าที่ทราบที่อยู่ หรือลงพิมพ์ข้อความแจ้งที่อยู่ผู้ถือหุ้นของบริษัทอาจติดขอให้ส่งสำเนาแผนการไปให้ตนโดยไม่คิดค่าตอบแทนในหนังสือท้องถิ่นรายวันภาษาอังกฤษและภาษาจีน และยื่นเสนอสำเนาแผนการต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ที่เรียกประชุมเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับแผนการในการจัดการบริษัท โดยต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 14 วัน³⁸

4. ในการประชุมเจ้าหนี้ ที่ประชุมเจ้าหนี้ต้องพิจารณาว่าจะเห็นชอบกับแผนการของ Judicial Manager หรือไม่ โดยการพิจารณาเพื่อให้ได้รับความเห็นชอบนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหนี้ซึ่งคำขอรับชำระหนี้ของตนได้รับการอนุมัติจาก Judicial Manager แล้ว โดยมีเสียงข้างมากตามจำนวนคนและจำนวนหนี้ที่มาและออกเสียงโดยตนเอง หรือโดยผู้แทนสำหรับแผนการที่ได้รับความเห็นชอบนี้อาจมีการแก้ไขซึ่งข้อแก้ไขนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจาก Judicial Manager และภายหลังการประชุม Judicial Manager ต้องรายงานผลการประชุมเจ้าหนี้ต่อศาลและนายทะเบียนบริษัทและบุคคลใด ๆ ที่ศาลเห็นชอบ สำหรับกรณีที่ประชุมเจ้าหนี้ปฏิเสธแผนการของ Judicial Manager ศาลอาจมีคำสั่งยกเลิก Judicial Management Order และมีคำสั่งเกี่ยวเนื่องตามที่เห็นสมควร หรือเลื่อนการไต่สวนไปโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไข หรือมีคำสั่งชั่วคราวหรือคำสั่งใด ๆ ความที่เห็นสมควร คำสั่งใด ๆ ของศาลต้องลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษและจีน และในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิก Judicial Management Order นั้น Judicial Manager ต้องส่งสำเนาคำสั่งให้นายทะเบียนทราบทันที³⁹

³⁸ มาตรา 227 M ของ Companies (Amendment) Act 1987.

³⁹ มาตรา 227 N (1) - (4) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

5. ในกรณีที่ประชุมเจ้าหนี้เห็นชอบกับแผนการของ Judicial Manager หากที่ประชุมเห็นสมควรจะจัดตั้งกรรมการเจ้าหนี้ก็ได้ และในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเจ้าหนี้ กรรมการเจ้าหนี้อาจกำหนดให้ Judicial Manager เข้าร่วมประชุมและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของ Judicial Manager ที่ผ่านมา ⁴⁰

6. หน้าที่ในการจัดการกิจการของบริษัทให้สอดคล้องกับแผนการที่ได้รับความเห็นชอบในกรณีที่เสนอของ Judicial Manager ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหนี้ Judicial Manager มีหน้าที่บริหารกิจการ และทรัพย์สินของบริษัทตามแผนการดังกล่าวซึ่งอาจมีการปรับปรุงแก้ไขเป็นครั้งคราว ในกรณีที่เสนอแก้ไขในส่วนสำคัญ Judicial Manager ต้องส่งแผนการขอแก้ไขไปยังเจ้าหนี้ทุกคนของบริษัทเท่าที่ทราบที่อยู่ และยื่นข้อเสนอต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ของบริษัทโดยต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 14 วัน Judicial Manager จะต้องไม่ทำการแก้ไขข้อเสนอดังกล่าวจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบจากบรรดาเจ้าหนี้ที่มีเสียงข้างมากตามจำนวนคนและจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่มาประชุม และออกเสียงโดยตนเองหรือโดยตัวแทน ซึ่งคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ที่มาออกเสียงนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจาก Judicial Manager แล้ว หลังจากนั้น Judicial Manager ต้องส่งสำเนาแผนการที่แก้ไขไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนของบริษัทเท่าที่ทราบที่อยู่ หรือลงพิมพ์ข้อความเกี่ยวกับสถานที่ที่ผู้ถือหุ้นสามารถติดต่อขอสำเนาแผนการที่แก้ไข ให้ส่งไปยังผู้ถือหุ้นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาษาอังกฤษและภาษาจีน ⁴¹

7. เป็นหน้าที่ของ Judicial Manager ที่จะต้องยื่นคำขอต่อศาลให้ยกเลิกคำสั่ง Judicial Management Order หากเห็นว่าวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าวได้บรรลุผลแล้วหรือไม่อาจบรรลุได้ และศาลมีหน้าที่ไต่สวนคำขอดังกล่าว ซึ่งศาลอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง Judicial Management Order และมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควร หรือเลื่อนการไต่สวนตามคำขอไปโดยมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไข หรือมีคำสั่งชั่วคราวหรือคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควร ⁴²

⁴⁰ มาตรา 227 O ของ Companies (Amendment) Act 1987.

⁴¹ มาตรา 227 P (1) - (2) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

⁴² มาตรา 227 Q (1) - (2) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

ในกรณีที่มีการยกเลิก Judicial Management Order แล้ว Judicial Manager ต้องส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้นายทะเบียนบริษัททราบโดยไม่ชักช้า นอกจากนี้ในกรณีที่ Judicial Management Order ถูกยกเลิก หรือ Judicial Manager หยุดทำหน้าที่ ตามมาตรา 227(J) Judicial Manager อาจยื่นคำขอต่อศาลให้ปลดเปลื้องตนจากหน้าที่ และหากศาลเห็นสมควรอาจออกคำสั่งปลดเปลื้อง Judicial Manager จากความรับผิดชอบ ในการกระทำหรือละเว้นการกระทำในการจัดกิจการของบริษัท หรือการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ เป็น Judicial Manager แต่การปลดเปลื้องดังกล่าวนี้ไม่ทำให้ Judicial Manager หลุดพ้นจากความรับผิดชอบในการยกยอกเงินหรือทรัพย์สินของบริษัท ซึ่ง Judicial Manager มีภาระต้องชดใช้คืน หรือต้องรับผิดชอบตามกฎหมายใดที่เกี่ยวกับการกระทำโดยประมาท (negligence) ละทิ้งหน้าที่ (default) การใช้อำนาจโดยมิชอบ (misfeasance) การผิดสัญญาแต่งตั้งให้ดูแลทรัพย์สิน (breach of trust) หรือการ ทำผิดหน้าที่ต่อบริษัท⁴³

5.6 สิทธิของเจ้าหนี้ในขบวนการ Judicial Management

เจ้าหนี้ทุกคนจะต้องได้รับการบอกกล่าวถึงการใช้วิธีการ Judicial Management ของบริษัทลูกหนี้ภายใน 28 วัน ภายหลังจากศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order⁴⁴ และ Judicial Manager ต้องส่งสำเนาแผนการให้แก่เจ้าหนี้ก่อนวันประชุมเจ้าหนี้ของบริษัท ซึ่งในการประชุมเจ้าหนี้จะพิจารณาว่าจะเห็นชอบกับแผนการของ Judicial Manager หรือไม่ ซึ่งการเห็นชอบกับแผนการนี้จะต้องได้เสียงส่วนใหญ่ทั้งจากจำนวนเจ้าหนี้และจำนวนมูลค่า ของหนี้ตามสิทธิเรียกร้องที่มาและออกเสียงไม่ว่าจะโดยตนเองหรือตัวแทน ซึ่งสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ต้องได้รับความเห็นชอบจาก Judicial Manager

แม้ว่าเจ้าหนี้ทั้งหลายจะไม่ได้ควบคุมทรัพย์สินของบริษัทโดยตรง แต่ก็ยังได้ควบคุมโดย อ้อมโดยการเห็นชอบกับแผนการปรับปรุงกิจการของบริษัทที่ Judicial Manager เสนอมา

⁴³ มาตรา 227 Q (3) - (4) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

⁴⁴ มาตรา 227 K (1) (c) ของ Companies (Amendment) Act 1987.

นอกจากนี้ มาตรา 227 (O) ยังให้สิทธิเจ้าหน้าที่คณะกรรมการเจ้าหน้าที่เพื่อว่ากล่าวตักเตือน การปฏิบัติงานของ Judicial Manager นอกจากนี้ มาตรา 227 (R) (1) ให้สิทธิแก่ เจ้าหนี้หรือผู้ถือหุ้นที่จะร้องต่อศาลว่ากิจการและทรัพย์สินของบริษัทได้ถูกจัดการหรือกำลังจะถูก จัดการโดย Judicial Manager ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไม่ยุติธรรมต่อ ผลประโยชน์ของเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นทั่วไป หรือต่อเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นบางส่วน หรือต่อเจ้าหนี้ คนเดียวซึ่งมีสิทธิเรียกร้อง 1 ใน 4 ของมูลค่าหนี้ตามสิทธิเรียกร้องต่อบริษัท

5.7 สิทธิของเจ้าหนี้ที่เป็นธนาคารในระหว่างการใช้ Judicial Management Order

1. เกี่ยวกับ Floating Charge

ในปัจจุบัน ทางปฏิบัติของธนาคารมักจะจัดเตรียมเอกสารที่เป็นหลักประกันของ สัญญาที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อสัญญาให้ Floating Charge มีผลบังคับตามกฎหมายทันทีที่ เกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้ (Automatic Crystallization) แม้ว่าจะมีข้อโต้แย้งว่าข้อกำหนดในลักษณะดังกล่าวขัดกับหลักกฎหมาย แต่ในหลายประเทศ เช่น อังกฤษ ไอร์แลนด์ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ก็เห็นว่าการพัฒนา ดังกล่าวนี้อสอดคล้องกับสิทธิพื้นฐานในการทำสัญญาของคู่สัญญา

การกำหนดข้อสัญญาให้ Floating Charge มีผลบังคับตามกฎหมายทันทีที่เกิด เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้นั้น ⁴⁵ (Automatic Crystallization) ไม่สามารถถกกัน Judicial Manager จากการใช้สิทธิเหนือ

⁴⁵ การกำหนดข้อสัญญาให้ Floating Charge มีผลบังคับตามกฎหมายทันทีที่เกิด เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้นั้น (Automatic Crystallization) ของสิงคโปร์ต่างจากอังกฤษ เพราะ Insolvency Act 1986 ของอังกฤษได้กล่าวไว้ชัดเจนว่า ขบวนการ Receivership, Administration และ Liquidation ผู้ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อนก็ยังคงเป็นยืมมีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อน (once a floater, always a floater) จะไม่มีปริมสิทธิใดในการบังคับให้ทำสัญญา Automatic Crystallisation จะได้รับชำระ หนี้ก่อนในขบวนการดังกล่าว.

สินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้ Floating Charge ใด โดยตามหลักกฎหมายของสิงคโปร์นั้น หาก
ขณะก่อให้เกิดหลักประกัน ในกรณีหลักประกันนั้นเป็น Floating Charge หากมีการตั้ง
Judicial Manager แล้ว หลักประกันดังกล่าวก็คงเป็น Floating Charge อยู่ต่อไป
แม้จะมีข้อสัญญาตกลงกันให้ Floating Charge กลายเป็น Fixed Charge ก็หา
มีผลบังคับตามกฎหมายในกรณีดังกล่าวไม่ แต่สัญญาดังกล่าวมีประโยชน์ในแง่ที่ทำให้เจ้าหนี้ที่มี
Floating Charge นั้นได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้บุริมสิทธิ (Preferential Creditors)
ในกรณีเลิกบริษัท

ดังได้กล่าวแล้วว่า Judicial Manager มีอำนาจที่จะโอนหรือจัดการกับทรัพย์สิน
ที่อยู่ภายใต้หลักประกัน Floating Charge ราวกับว่าทรัพย์สินดังกล่าวไม่มีภาระผูกพันใด ๆ
และหาก Judicial Manager โอนทรัพย์สินดังกล่าวไป ผู้ทรง Floating Charge เดิมนี้
มีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้อื่น ๆ จากทรัพย์สินที่เข้ามาแทนที่ทรัพย์สินที่ถูกโอนไปไม่ว่าจะโดย
ตรงหรือโดยปริยาย กรณีนี้รวมไปถึงสิทธิที่จะติดตามถึงเงินในบัญชีในธนาคารของบริษัทที่ถูกหนี้ย⁴⁶
แต่อย่างไรก็ดี มีข้อสังเกตเกี่ยวกับหลักประกันที่อยู่ภายใต้ Floating Charge ว่าผู้ทรงหนี้ย
นี้จะไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยใด ๆ หากไม่มีการจำหน่ายหรือโอนสินทรัพย์อันเป็นหลักประกันนั้น
เนื่องจากตัวบทมาตรา 227 H (4) บัญญัติให้สิทธิผู้ทรงหลักประกัน Floating Charge
เฉพาะในกรณีที่มีการจำหน่ายหรือโอนทรัพย์สินที่ติดหลักประกันเท่านั้น

2. เกี่ยวกับหลักประกันอื่นนอกเหนือจาก Floating Charge

ในกรณีดังกล่าวนี้จะเน้นถึงเรื่อง Fixed Charge เป็นหลัก ปัญหาที่เกิดขึ้น
คือ เจ้าหนี้ของบริษัทจะก่อตั้ง Fixed Charge เหนือสิทธิเรียกร้องที่บริษัทมีต่อลูกหนี้ของบริษัท⁴⁶
ได้หรือไม่ จากปัญหาดังกล่าวนี้ มีผู้ให้ความเห็นว่า ⁴⁷ เจ้าหนี้ของบริษัทน่าจะก่อตั้ง Fixed
Charge เหนือสิทธิเรียกร้องที่บริษัทมีต่อลูกหนี้ของบริษัทที่เกิดขึ้นก่อนใช้วิธีการ Judicial

⁴⁶ V.K. Rajah and Sajjad Akhtar, "Judicial Management - Implications For Bankers," p. 29.

⁴⁷ ความเห็นของ V.K. Rajah และ Sajjad Akhtar.

Management ได้ ซึ่ง Judicial Manager ก็จะไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิเรียกร้องที่มีเหนือลูกหนี้ของบริษัทได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากศาลตามมาตรา 227 H (2) ส่วนสิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นภายหลังใช้วิธีการ Judicial Management และสิทธิเรียกร้องในอนาคตที่บริษัทจะมีต่อลูกหนี้ของบริษัทนั้นไม่น่าจะก่อตั้ง Fixed Charge ได้ เพราะการที่จะก่อตั้ง Fixed Charge ให้ครบถึงสิทธิเรียกร้องที่บริษัทมีต่อลูกหนี้ของบริษัทอันเกิดจากการบริหารกิจการบริษัทของ Judicial Manager นั้นไม่น่าทำได้เพราะคงเป็นไปได้ที่ Judicial Manager จะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสิทธิเรียกร้องที่บริษัทมีเหนือลูกหนี้ที่เกิดขึ้นโดยการบริหารงานของตนเอง นอกจากนี้จะเป็นการเสียหายต่อนโยบายของหลักการในเรื่อง Judicial Management ที่พยายามจะไม่ให้สิทธิพิเศษแก่เจ้าหนี้ที่มีอยู่ก่อนใช้วิธีการดังกล่าว และยังจะเป็นการจำกัดอำนาจของ Judicial Manager ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ซึ่งปัญหาดังกล่าวควรจะมีการออกกฎหมายระบุทางแก้ไข ปัญหาให้ชัดเจน ⁴⁸

อนึ่ง ผู้ทรง Fixed Charge ในสิ่งโปร่งอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างจะเสียเปรียบเมื่อเปรียบเทียบกับอังกฤษ กล่าวคือ หากได้รับความยินยอมจากศาลให้จำหน่ายสินทรัพย์นั้น ผู้ทรง Fixed Charge มีสิทธิเฉพาะที่จะได้รับเงินจากการขายเท่านั้น ซึ่งอาจจะน้อยกว่ามูลค่าตามราคาตลาดของสินค้านั้น แต่ขณะที่ประเทศอังกฤษจะกำหนดเป็นเงื่อนไขในการนี้โดยศาลจะให้ความยินยอมเลยว่า Administrator จะต้องชดใช้ราคาส่วนที่ขาดระหว่างราคาขายกับราคาตลาด ⁴⁹

อย่างไรก็ดี โดยหลัก Judicial Manager จะพยายามจำหน่ายสินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้ Fixed Charge ในกรณีที่ต้องการขายกิจการและทรัพย์สินของบริษัทในลักษณะของธุรกิจที่กำลังดำเนินอยู่ (On - Going Concern)

⁴⁸ V.K. Rajah and Sajjad Akhtar, "Judicial Management - Implications For Banker," pp. 31 - 32.

⁴⁹ Ibid.

ในกรณีที่ Judicial Manager ยื่นคำร้องขอศาลให้ความยินยอมในการขายทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้ Fixed Charge นั้น ผู้ทรง Fixed Charge จะสามารถขัดขวางการยื่นคำร้องดังกล่าวได้หรือไม่นั้น จากหลักการของ Judicial Management จะปรากฏว่า ผลประโยชน์ส่วนตัวจะเป็นรองผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั่ว ๆ ไป จึงมีผู้เสนอว่า หากเจ้าหนี้ (ผู้ทรง Fixed Charge) ไม่สามารถให้ประโยชน์จากหลักเรื่องการทำให้เสียหายโดยไม่เป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของ Judicial Manager ตามมาตรา 227 R ผู้ทรง Fixed Charge นั้น จึงจะสามารถขัดขวางการยื่นคำร้องของ Judicial Manager ดังกล่าวได้⁵⁰

3. สิทธิของเจ้าหนี้ที่เกี่ยวข้องกับแผนการของ Judicial Manager

Judicial Manager มีเวลา 60 วัน ในการจัดเตรียมแผนการเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการของบริษัทนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง Judicial Management Order เพื่อยื่นเสนอแผนการ ที่ประชุมเจ้าหนี้จะพิจารณาตัดสินว่าจะเห็นชอบกับแผนการที่เสนอไปหรือไม่ บุคคลที่อาจเป็นเจ้าหนี้⁵¹ (contingent creditor) ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงเห็นด้วยกับแผนการหรือไม่ แม้ว่าบุคคลดังกล่าวจะมีอำนาจยื่นคำร้องขอใช้วิธีการ Judicial Management หรือคัดค้านการแต่งตั้ง Judicial Manager ในกรณีดังกล่าวก็จะเห็นได้ว่า บุคคลที่จะเป็นเจ้าหนี้ภายใต้ความหมายของมาตราหนึ่งอาจจะไม่ใช่เจ้าหนี้ในอีกมาตราหนึ่ง

อย่างไรก็ดี เจ้าหนี้มีประกันสามารถใช้สิทธิออกเสียงสำหรับหนี้ส่วนที่เหลือที่ไม่มีประกัน เว้นแต่จะสละหลักประกันจึงจะมีสิทธิออกเสียงทั้งหมด หากเจ้าหนี้มีประกันออกเสียงตามจำนวนหนี้ทั้งหมดจะถูกถือว่าเป็นการสละหลักประกัน เว้นเสียแต่ศาลจะเห็นว่า เป็นความพลั้งเผลอ

⁵⁰ Ibid.

⁵¹ เช่น เจ้าหนี้ที่หนี้เป็นลูกหนี้ซึ่งหนี้ดังกล่าวยังไม่ถึงกำหนดชำระ หรือหนี้ที่ไม่แน่นอน ที่ละเมิดที่ยังไม่สามารถกำหนดจำนวนได้แน่นอน.

แผนการที่ Judicial Manager เสนอนั้นต้องได้รับความเห็นชอบโดยเสียงส่วนใหญ่ในจำนวนคนและจำนวนที่ หลักการดังกล่าวนี้ตั้งใจจะให้ได้รับความสะดวกในการให้ความเห็นชอบกับแผนการ แต่ในทางปฏิบัติกลับมีผลตรงกันข้าม กล่าวคือ ผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ที่มีมูลค่าในหนี้มากจะไม่ลงรอยกับเจ้าหนี้ที่มีมูลค่าในหนี้น้อย และเจ้าหนี้ที่มีมูลค่าในหนี้น้อยนั้นกลับมีจำนวนเจ้าหนี้มากกว่า⁵² จึงก่อให้เกิดปัญหาในการลงคะแนนเสียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

⁵² V.K. Rajah and Sajjad Akhtar, "Judicial Management - Implications For Banker," p. 34.